Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Nā quom in hierosolimis quondā multitudinis credentiū erat cor unū & anima una. & erant illis omā cōmunia. ita in illa fīme pacis uisione multitudinis uidentiū dm erat cor & anima una. uidelicet diligendi ac laudandi eū. cui uis se grā uiderint ce salua. Ios. Et ibi uerac̄ cr̄ nt omib; omā cōmunia. quia sicut apls ait. erit deus omā in omib;. In cui tipū tēporis ac laudabunde nrē quietis. ultimi septē psalmi qui specialit in dni laude canuntur: alleluiā titulo pnotant.

Septima quippe dies sabbati idē requiei plegē uocari & haberi pcepta ē. Et apte liber psalmorū p tanta celestiū pceptorū institutā. tot archanorū spiritaliū mysteria decantata tantas salubrime confessionis ac depcationis humillime uoces editas. septē alleluia titulis finitur. quia quicquid in hac uita boni gerim. quicqd in obsequiū redeptoris nri lingua ce ultante pferimus. quicqd pēne patrie desiderio cogitam. cuncta hec nimirū ca nob mercede reconpensantur: ut in requie sempitna audire uocē laudis eius. & ipsi eū scis eū benedicere. & glam regni eius dicere potenciā uirtutis eius loqui meramur. Ecce ideo aū plures ecclē magistri decantationē alla tēpore quadragesime intimittenda ce sanxerunt. quā uis in ecclā nū quā adiuuna laude cessetur. Sed alis uerbis que idipsū pfecte significant. ei cotidie dona canuntur. ut noua eius repetitio maiorē gratiorēq; paschalibus sollēnis honorificencia reddat & splendorē. Sed & hoc in eo mysteriū maxime designare uoluerunt.